

Български Родителски Централен Комитет

гр. София, ул. Граф Игнатиев № 5, етаж 2, офис 208
ЕИК 206075296
brck@brck.bg

До:
Конституционен Съд на Република България

От:
Сдружение
"Български Родителски Централен Комитет"

Уважаеми дами и господа,

В приложен документ представям на Вашето внимание становище на Сдружение "Български Родителски Централен Комитет" относно дело 6 / 2021, образувано по искане на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния касационен съд за тълкуване на текстове от Конституцията на Република България във връзка с възприетото понятие „пол“.

Моля да бъде разгледана включената в документа молба за прилагане на наше разширено становище към конституционното дело съгласно чл. 20а, ал. 2 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд.

София,
12.04.2021 г.

Суважение,

Людмила Дукова

Председател на Управителния съвет
Сдружение "Български Родителски Централен Комитет"

Български Родителски Централен Комитет

гр. София, ул. Граф Игнатиев № 5, етаж 2, офис 208
ЕИК 206075296
brck@brck.bg

Становище

Молба за включване към конституционно дело съгласно
чл. 20а, ал. 2 от Правилника за организацията на дейността на
Конституционния съд

Относно:

Конституционно дело № 6 / 2021 г.

образувано по искане на Общото събрание на гражданската колегия на
Върховния касационен съд за тълкуване на текстове от Конституцията на
Република България във връзка с възприетото понятие „пол“

Уважаеми дами и господа конституционни съдии,

С настоящото становище ние, членовете на Сдружение „Български Родителски Централен Комитет“, заявяваме своята твърда и категорична позиция

ПРОТИВ

очертаващите се все по-силно тенденции за умишлено опорочаване и неясно тълкуване на половата идентичност на човешкото същество.

Мотиви

Напоследък сме свидетели, при това неведнъж, на твърде обезпокоителна тенденция, многократно проявяваща се в българската и международна обществено-политическа среда. Зад паравана на привидно благовидни цели постоянно се правят опити за незабележимо утвърждаване и узаконяване на

противоконституционни, антинационални и антихуманни политики и стратегии. Очевидно е, че политическите и обществени кръгове, имащи интерес от развитие в подобна насока, не смеят да представят своите действителни цели пред обществото в техния истински смисъл, дизайн и мащаб, поради което често търсят удобно прикритие зад фасадата на съвсем различни, неясно артикулирани и недостатъчно мотивирани обществено-политически и правни формулировки.

Като пример за подобна антихуманна стратегия бихме могли да посочим лансирания през 2018 г. международен документ „Конвенция на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие”, известен като „Истанбулска конвенция”.

Заклучението на Конституционния съд на Република България във връзка с този документ бе недвусмислено. В Решение № 13 от 27 юли 2018 г. са изложени следните великолепно формулирани постулати:

„Дистанцирането от понятието „пол“ като биологичен признак – мъж/жена отдалечава Конвенцията от декларираните в нея цели за защита на жените от всички форми на насилие ... Тази двупластовост на понятийния апарат, на смисъла вложен в използваните понятия на практика не води до постигане на равенство между половете, а заличава разликите между тях, с което принципът на равенство изгубва смисъла си.”

„Правното равенство между половете е провъзгласено на конституционно ниво в чл. 6, ал. 2 от основния закон. То не означава еднакво третиране на двата пола, а изисква съобразяване с биологичните особености и различията между тях. Полът е сред изрично установените в чл. 6, ал. 2 от Конституцията признаци, въз основа на които не се допускат привилегии или ограничения в правата (решение № 1 от 27.01.2005 г. по к. д. № 8/2004 г.). Конституционният текст разглежда биологичния пол като понятие с ясно юридическо съдържание. Това се потвърждава, както от обсъждането на разпоредбата като част от проекта за Конституция „...за равноправието между мъжа и жената“ (Протоколи от заседанията на Комисията по изработване на проект за Конституция на България от 13.02.1991 г. и 10.06.1991 г.), така и от практиката на Конституционния съд по тълкуване на чл. 6, ал. 2, където критерият „пол“ е изключен от групата признаци, които се

придобиват или изменят в процеса на социалната реализация на гражданите в обществото (решение № 14 от 10.11.1992 г. по к. д. № 14/92 г.).”

„Конституцията и цялото българско законодателство е изградено върху разбирането за бинарното съществуване на човешкия вид. В действителност в Конституцията недвусмислено се възприема социалното измерение на пола във взаимодействие с биологично детерминираното – чл. 47, ал. 2 от основния закон. В посочената конституционна разпоредба биологичният пол „жена“ се свързва със социалната роля – „майка“, с „разждане“, с „акушерска помощ“. Накратко, понятието „пол“ се използва от конституционния законодател като единство от биологично детерминираното и социално конструираното. Социалното измерение в Конституцията не създава социален пол, независим от биологичния, както е предвидено в Конвенцията.”

„На международноправно равнище разбирането за пола като единство на биологично и социално измерение, е залегнало в Римския статут на Международния наказателен съд (обн. – ДВ, бр. 68 от 16.07.2002 г.). Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 3 от Римския статут: „По смисъла на този статут терминът „пол“ означава двата пола – мъжки и женски, в контекста на обществото. Терминът „пол“ няма никакво друго значение освен посоченото.”

„Конституционната дефиниция за брак, така както винаги е присъствала в българската правна традиция, се съдържа в разпоредбата на чл. 46, ал. 1, която го определя като „...доброволен съюз между мъж и жена“. Конституционната уредба на брака е изградена върху разбирането за съществуването на два биологично определени пола – мъжки и женски. Определяйки брака като доброволен съюз между мъж и жена, Конституцията издига различния биологичен пол в императив към встъпващите в брак. Разбирането за брака като връзка между мъж и жена е вкоренено дълбоко в българското правосъзнание и в този смисъл е в основата на конституционната уредба.”

Недоумение буди обстоятелството, че – при толкова ясно и недвусмислено формулирани определения, които отговарят напълно изчерпателно и във всички възможни аспекти на поставения въпрос – той днес се повдига отново.

Очевидно е, че съществуват обективни характеристики и качества на човека. Те не могат да бъдат променени чрез субективните средства на модерни понятия – каквито са широко използваните днес думи „самосъзнание“ и „самоопределяне”.

Като примери за такива обективни и непроменливи характеристики, присъщи за всеки от нас, биха могли да бъдат изброени следните:

- Всеки от нас е човешко същество.
- Всеки от нас е роден на определена дата – което означава, че към определен момент от време притежава напълно обективна и непроменима възраст.
- Всеки от нас е роден на определено място – което означава, че притежава родина.
- Всеки от нас има точно определени двама (подчертаваме – нито повече, нито по-малко, а двама) родители – което го характеризира с качествата на определен генотип, които се изразяват чрез цвят на кожата, раса, народност.
- Всеки от нас принадлежи към един от двата (подчертаваме – не са нито повече, нито по-малко) обективно и биологично съществуващи пола.

Разясняването на тези азбучни истини – особено на хора, претендиращи за висока степен на квалификация в определени области, определящи се като експерти, правозащитници и т.н. – изглежда странно. Проблемът, поради който в последните години в обществото се е възцарило пълно объркване по отношение на азбучните истини, е следният:

Умишлено, тенденциозно и злонамерено се смесват понятия, които нямат нищо общо едно с друго. При това се твърди, че застъпничеството за едното от тях трябва да бъде обвързано с промяна в другото.

В последните години наблюдаваме една ясно изразена тенденция. Особено разпространено се явява смесването на следните две думи:

- **Насилие,**
- **Идентичност.**

Това бе основен похват в гореспоменатата, вече добре известна Истанбулска конвенция. Именно то е – макар все още неявна – тема и при днешното, повторно повдигане на въпроса. Имайки предвид предходните опити за провеждане на подобни политики сме убедени, че настоящото искане за предефиниране на човешката „полова идентичност“ е свързано с възможни предстоящи опити за правно конституиране на насилие и дискриминация, прикрити именно зад привидна борба срещу „насилието“ и „дискриминацията“.

Понятията „Насилие“ и „Идентичност“ изобщо не би следвало да бъдат свързвани помежду си. Очевидно е, че:

- Всеки човек притежава уникални и природно определени белези на идентичност, които по-горе определихме с думи като биологичен вид, възраст, народност, генотип, пол – и много други.
- Заедно с това – и напълно независимо от това – всеки човек може да бъде, или да не бъде, насилник – като това му качество няма нищо общо с тези в предходната точка.

Следвайки казаното, достигаем до основната концепция на добре известната „Истанбулска конвенция“. Тя е следната:

- По подразбиране се внушава и възприема, че представителите на единия от двата пола (подчертаваме – те са два), са насилници, докато представителите на другия са жертви.
- Продължавайки по този път, радетелите на тази теза предлагат решение, което се изразява в следното: **нека се „преборим“ с това мнимо и предполагаемо, съществуващо по презумпция „насилие“** – впрочем, презумпция за виновност, отречена в модерното право навсякъде по света – **като изобщо заличим понятието „пол“**.

Ясно видно е следното:

- **основанията за решението са несъстоятелни;**
- **самото решение е несъстоятелно.**

Опасяваме се, че подобни опити за въвеждане на неаргументирани и неуместни изкривявания в правната рамка на българското законодателство, периодично лансирани от страна на определени общественно-политически кръгове, представляват – по своята същност – абсолютно недопустими опити за разрушаване на правовия ред и правния мир в Република България. В тази връзка бихме искали да изразим за пореден път своята дълбока признателност към Конституционният съд на Република България, вече предотвратил това с Решение № 13 от 27 юли 2018 г.

Говорейки за всичко, казано дотук, достигахме и до най-съществената, макар на този етап все още прикрита точка в настоящия дневен ред. **Добре известно е, че тези, които ратуват за размиването на човешката полова идентичност, насочват своите усилия най-вече към младежите и децата.** Причината е очевидна – възрастният човек, изграден като характер и самосъзнание, трудно би могъл да се поддаде на подобни идеи. В същото време неукрепналата детска психика лесно може да стане жертва на всякакви манипулативни внушения.

Тук стигаме и до истинската причина за смесването на понятията „насилие” и „идентичност”, която е следната – **размиването на идентичността отваря вратите пред една принципно нова форма на насилие, прикрита именно зад мнимата „борба срещу насилието”.** Ако исканата промяна в правната рамка бъде допусната, българските деца и младежи биха били заплашени от системно упражняван психологически натиск. В неоформеното им съзнание, чрез вече подготвени образователни механизми, могат да бъдат имплантирани редица понятия, свързани с все още неосъзнатата полова идентичност – които тяхната природа не е в състояние да възприеме и които биха довели до трудно предвидими психологически и социални последици.

Именно затова и предвид нашия значителен практически опит в сферата на семейното законодателство, защитата на гражданските права, защитата на правата на родителите и децата, отстояването на традиционните семейни и общочовешки ценности и във връзка с чл. 20а, ал. 2 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд, **настоятелно молим за включване на наше разширено становище** в рамките на конституционно дело № 6 / 2021 г.

Предвид всичко казано дотук, както и с оглед на недвусмислено изразената и детайлно аргументирана позиция на Конституционния Съд на Република България в Решение № 13 от 27 юли 2018 г., изразяваме своята убеденост в правдивостта на предстоящото заключение на най-уважаваната съдебна институция в България.

Сдружение
„Български Родителски Централен Комитет“

brck@brck.bg
<http://www.brck.bg>

Председател на УС:

/Людмила Дукова/

София,
12.04.2021 г.